

h woont in een oud kasteel.
 el heeft geen vlaggen en geen
 t kasteel is gewoon een groot huis
 en kamers.
 ner speelt een televisie.
 steeds televisie in de keuken. Daar
 e dag een grote taart. Mama kijkt
 sie in het tuinhuis bij de vijver.
 g heeft Milan genoeg van de
 lij gaat op zoek naar
 t ...

MIX
 der van
 orde herkomst
 C009115

Die Keure wil het milieu beschermen. Daarom kiezen wij bewust voor papier dat afkomstig is uit verantwoord beheerde bossen. Dit boek is dan ook gedrukt op papier dat het FSC®-label draagt. Dat is het keurmerk van de Forest Stewardship Council.

71
 61 475 2
 /267
 20 120

s Nauwelaerts
 ke uitgever

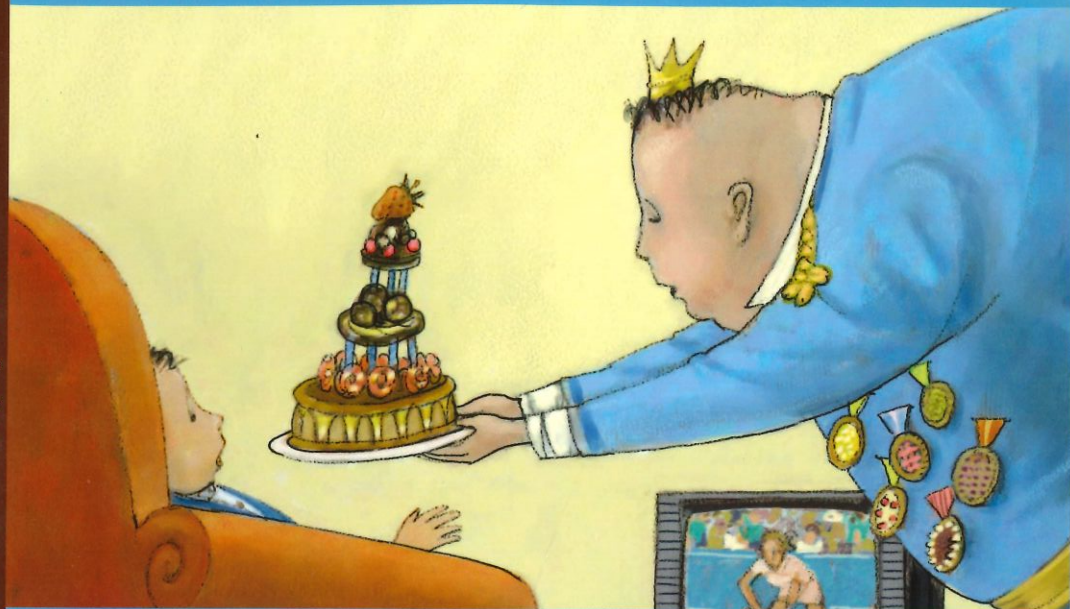
eweg 3, 8000 Brugge
 225
 Keure, Brugge

AVI-niveau 6

Thema 12 Broodje gezond

Geen taart meer voor prins Milan

Claire De Lombaert

Ik oefen.

lo me	lome	mu ziek	muziek
ge le	gele	ste kels	stekels
e gel	egel	dra gen	dragen
be nen	benen	sol da ten	soldaten
to rens	torens	he le maal	helemaal
ka mers	kamers	ge wo ne	gewone
kle ven	kleven	ma ge re	magere
du wen	duwen	ge spo ten	gespoten
dier tje	egelt jes	stemmet je	
tuin tje		bloemet jes	
waait	nooit	groeit	nieuwe
graait	mooiste	groeien	
vrolijk	Milan	lastig	misschien
makkelijk	spinazie		chocola
	televisie		oranje
was lijn	waslijn	tuin huis	tuinhuis
gras perk	grasperk	suiker spin	suikerspin
berg op	bergop	woon kamer	woonkamer
berg af	bergaf	schuim vlokken	schuimvlokken
val brug	valbrug	chocolade taart	chocoladetaart

Ik begrijp.

blz.

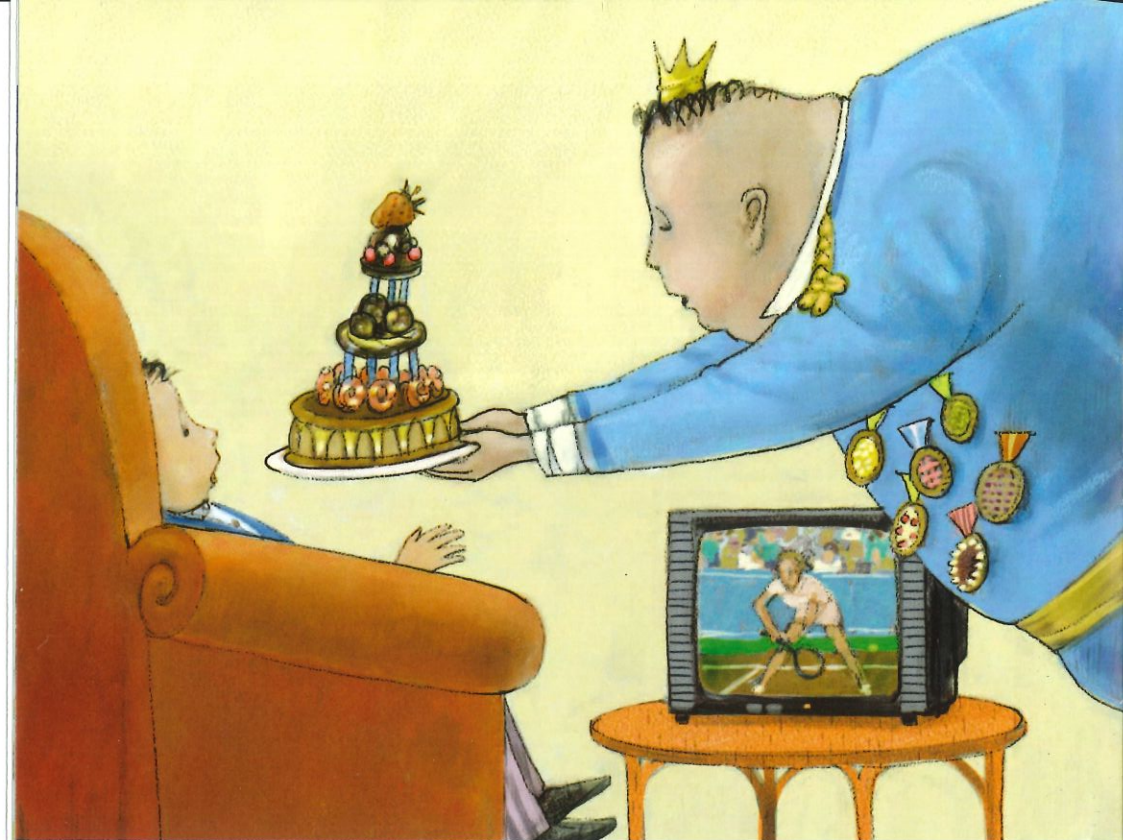
- 1 Er ligt ook geen **valbrug** voor de deur.
- 3 Papa **vindt** elke dag een nieuwe taart **uit**.
Papa **bedenkt** elke dag een nieuwe taart.
- 5 Hij graait met **lome** poten naar de lucht.
Hij graait met **trage** poten naar de lucht.
- 5 **Bergaf** is makkelijk.
Naar beneden is makkelijk.
- 5 Daarna moet ik terug **bergop**.
Daarna moet ik terug **naar boven**.
- 7 Hij staart naar de lange **laan**.
Hij staart naar de lange **weg**.
- 7 Hij ziet een **spitse** neus tussen de struiken.
Hij ziet een **smalle** neus tussen de struiken.
- 9 De wind **zoeft** door mijn stekels.
De wind **waait** door mijn stekels.
- 9 Zijn voeten **ploffen** zwaar op het pad naar.
Hij **zet** zijn voeten zwaar op het pad naar.
- 10 Milan **sloft** het hek door.
Milan **loopt traag** het hek door.
- 11 Mijn buik **rammelt** een beetje.
Ik **heb een beetje honger**.
- 11 Zijn lange haar **wappert** in de wind.
Zijn lange haar **beweegt** in de wind.
- 13 Hij **zoeft** hoog boven de sla.
Hij **vliegt** hoog boven de sla.
- 13 Onder hem **waggelt** Prik tussen de bedjes sla.
Onder hem **wandelt** Prik tussen de bedjes sla.

Geen taart meer voor prins Milan

Prins Milan woont in een oud kasteel.
Het kasteel heeft geen vlaggen en geen torens.
Er ligt ook geen valbrug voor de deur.
Het kasteel is gewoon een groot huis met veertien kamers.
In elke kamer speelt een televisie.
Papa kijkt steeds televisie in de keuken.
Daar bakt hij elke dag een grote taart.
Mama kijkt altijd televisie in het tuinhuis bij de vijver.

Mama zegt dat ze de mooiste tuin van het land heeft.
 En dat er heel veel werk aan is.
 Prins Milan kijkt televisie in de woonkamer.
 Naast zijn bed staat ook een scherm.
 Honger heeft hij nooit.
 Want papa brengt hem op tijd een stuk taart.
 Taart met chocola, taart met room.
 Taart met nootjes, taart met parels.
 Dikke taart en dunne taart.
 Taart met rode bessen en banaan.

Papa vindt elke dag een nieuwe taart uit 📖.
 Eet maar op mijn prins, zegt papa steeds.
 Daar word je groot en sterk van!
 En papa gaat weer een nieuwe taart bakken.
 Op een dag heeft prins Milan genoeg van de televisie.
 Ik mis iets, maar wat? denkt hij.
 Misschien mis ik mijn mama?
 Ik ga mama zoeken in de tuin.
 Hij propt wat chocoladetaart in zijn zakken.
 Taart voor je weet maar nooit.

Het is vreemd stil in de tuin.
 Geen vogel zingt, geen vliegje zoemt.
 Prins Milan knippert met zijn ogen.
 Het licht is fel buiten.
 Zijn benen bibberen als pudding.
 Net of er pap in zit.
 Tussen het gras groeit geen sprietje onkruid.
 De bloemen staan in lange rechte lijnen.
 Het zijn net soldaten met rode en gele koppen.
 Maar waar is mama?

Bij de vijver hangt een witte wolk. Het is net een suikerspin
 die met lome poten naar de lucht graait.
 Zou zijn mama onder die spin zitten?
 Moet hij helemaal naar beneden tot bij de vijver?
 Bergaf is makkelijk, zucht hij.
 Maar daarna moet ik weer bergop !
 Hij kon maar beter eens roepen. Mama?
 Er stapt een vrouw uit de witte wolk.
 Prins Milan wist dat mama groene vingers had.
 Maar nu heeft haar gezicht de kleur van spinazie met room.

Ik heb een beetje gif gespoten, zegt ze.
 Anders krijg ik de tuin niet netjes.
 Ga maar televisie kijken, Milan, de tuin is niet gezond voor jou.
 Prins Milan wil haar graag een kus geven.
 Maar hij vindt spinazie met room heel vies. En wangen die er uitzien als spinazie met room zijn nog viezer.
 Een warme knuffel dan?
 Prins Milan schudt zijn hoofd.
 De vingers van mama hangen vol witte schuimvlokken.

Hij staart naar de lange laan 📖.
 De stoere eiken laten hun blaadjes hangen.
 Help mij, piept een stemmetje.
 Prins Milan moet even zoeken.
 Maar dan ziet hij een spitse 📖 neus tussen de struiken.
 Het is de zwarte snuit van een kleine egel.
 Help, ik voel me zo ziek.
 Wil jij me de tuin uit dragen?
 Dat is wel heel ver, zucht de prins.

Prins Milan neemt het diertje op.
 De egel legt al zijn stekels mooi plat.
 Zo kan hij de prins geen pijn doen.
 De prins hijgt en puft.
 Ik ben Prik, wat lief dat je mij wilt redden.
 Wil je een stuk taart, Prik?
 Daar word je groot en sterk van!
 Prins Milan graait in zijn zak.
 De bruine kruimels kleven aan zijn vingers.

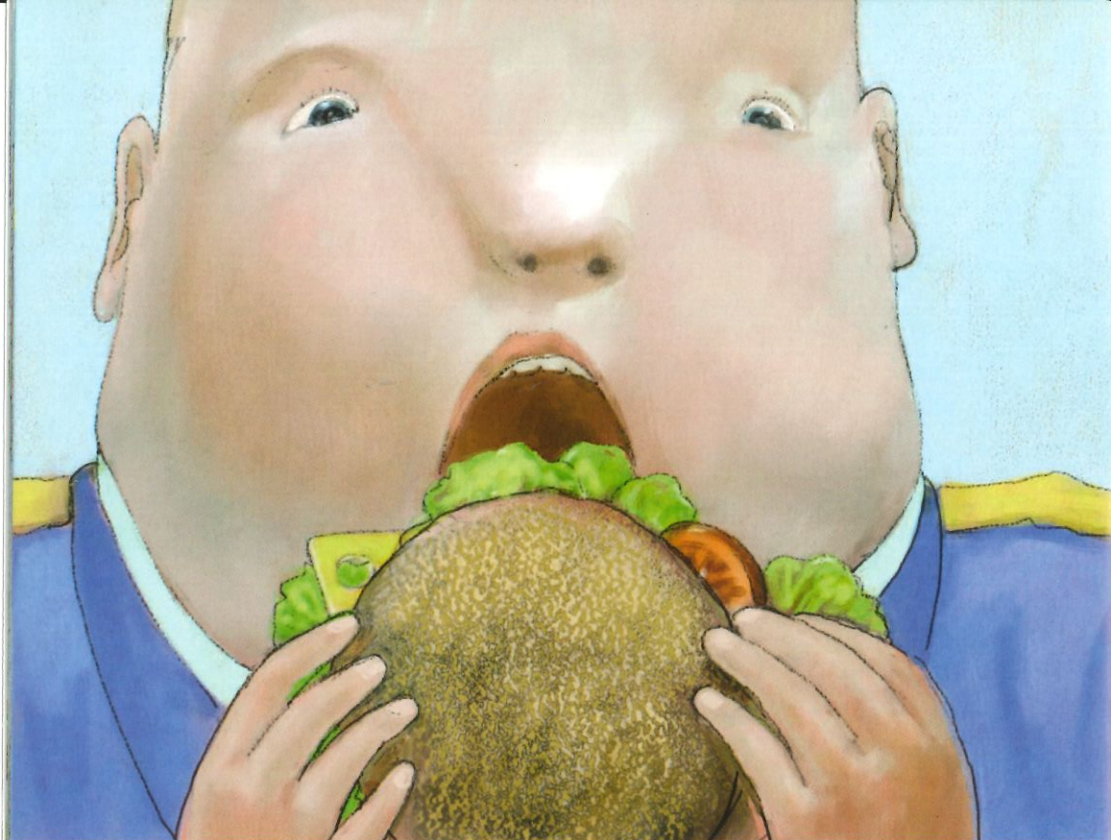
Wat vies! Prik krult zijn neus op.
 Geef mij maar een worm of een slak.
 Daar krijg ik sterke pootjes van.
 Ik wil hard kunnen rennen!
 Rennen is toch lastig? vraagt de prins.
 Rennen is heel leuk. Dan zoekt 📖 de wind door mijn stekels
 en ritselen de blaadjes onder mijn poten.
 Ik hoor altijd muziek als ik loop.
 Milans voeten ploffen 📖 zwaar op het pad neer.
 Ik hou van trommels, zegt hij stoer.

Prins Milan sloft het hek door.
 Er waait een frisse wind door de straat.
 De prins kijkt naar de kleine huizen.
 Naast elk huis ligt een tuintje vol bloemen en groenten.
 Oranje bloemetjes groeien vrolijk tussen de wortels en de kool.
 Er wapperen witte lakens aan een waslijn.
 Zijn die vlaggen voor mij? droomt prins Milan.
 Ik loop traag, omdat ik graag rondkijk, zegt hij.
 Ik vind jou stoer, zegt Prik.

Kijk, daar is de tuin van Senne.
 Zet me daar maar tussen de sla, want ik heb trek in een slakje, zegt Prik.
 Mijn buik rammelt ook al een beetje, zegt prins Milan.
 Hij voelt diep in zijn zakken.
 De taart is net een bruine bal.
 Ze plakt aan zijn handen.
 Er komt een magere jongen uit het huis.
 Zijn lange haar wappert in de wind.
 Heb jij Prik gevonden? vraagt hij blij.

Ik ben Senne. Hij steekt een smalle hand uit.
 Het spijt me, maar mijn hand plakt, zegt prins Milan.
 Wat is dat voor troep? lacht Senne.
 Heeft Prik soms op je hand gepoept?
 Dit was ooit chocoladetaart, zegt de prins met spijt.
 Gooi dat weg man, zegt Senne.
 Hier, een gezond broodje kaas met sla.
 Op deze sla zit geen gif en Prik snoept er alle slakken uit.
 Prins Milan neemt een hap.
 Dit is lekker, zegt hij verbaasd.

Heb je zin om te schommelen? vraagt Senne.
 Prins Milan weet niet of prinsen wel schommelen.
 Woon je in het kasteel dat geen kasteel is?
 Prins Milan knikt.
 Kom, ik zal je duwen, zegt Senne.
 Even later zweeft prins Milan door de lucht.
 Hij zoeft 🏰 hoog boven de sla en de witte vlaggen.
 Onder hem waggelt 🏰 Prik tevreden tussen de bedjes sla.

Mama moet ook een schommel op het grasperk plaatsen.
Dan komt Senne bij mij spelen, denkt prins Milan.
De tuin moet vol blijе bomen en sla en egeltjes zonder gif.
Ik vraag papa om alleen nog lekkere broodjes te bakken.
Daar word ik pas sterk van.
Dan kan ik mama en papa hoog de lucht in duwen.
Misschien ben ik wel een gewone jongen, net als Senne.
En voor het eerst voelt Milan zich zo licht al een vliegje.